

רע"פ 1717/14 - יAIR ליזרוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1717/14

לפני:

יאיר ליזרוביץ

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
מחוזי מרכז-לוד מיום 26.1.2014, בעפ"ג
13-08-41584, שניתן על-ידי כב' השופטים א' טל –
סג"נ; א' מקובר; ז' בוסתן

בשם המ牒: בעצמו

החלטה

1. לפניה בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי (כב' השופטים א' טל – סג"נ; א' מקובר; ז' בוסתן), בעפ"ג 13-08-41584, מיום 26.1.2014, בגין התקבל ערעורה של המשיב על גזר דין של בית משפט השלום בננתניה (כב' השופט ע' ניר נאוי), בת"פ 11-11-6565, מיום 14.7.2013.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

2. על פי עובדות כתוב האישום, ביצע המבוקש עבירות מס רבות, בכך שהוציא 291 חשבונות פיקטיביות, בסכום כולל של כ-32 מיליון ש"ח. זאת, באמצעות הקמת חברה בלתי פעילה, אשר זו הייתה מטרתה היחידה. בעקבות הודהתו בכתב האישום, הורשע המבוקש על-ידי בית משפט השלום בונתיה, בעבירות לפי סעיפים 117(ב1), (ב2), (ב5) ו-117(ב)(6), ו-117(ב)(8) לחוק מס ערkJ מוסף, התשל"ו-1975.

3. במסגרת גזר הדין, פירט בית המשפט את הנסיבות בהן נבערו העבירות. בכלל זה צוין, כי סכום המס שהוא גלום בחשבונות הפיקטיביות עמד על כ-4.5 מיליון ש"ח, סכום המשקף פגעה רחבה בקופה הציבורית. בנוסף, ניתן משקל לכך שהעבירות בוצעו במשך שלוש שנים, ואין מדובר במעידה חד-פעמית. כמו כן, שקל בית משפט השלום לחובתו של המבוקש את חומרתן של עבירות מס בכלל, ושל הוצאה חשבונות פיקטיביות בפרט. תסקير שירות המבחן, שהוגש בעניינו של המבוקש, פירט את הנסיבות שהובילו את המבוקש לביצוע העבירה. בין היתר, נאמר בתסקיר כי מדובר בהסתמכות כלכלית ממשמעותית ובהיליכי גירושין, בהם היה נתון המבוקש. המלצה שירות המבחן הייתה להטיל על המבוקש עונש מסר שירותה בדרך של עבודות שירות.

לצד הקולה, התחשב בית המשפט בכך שהמבחן ביצע את העבירות המוחסנות לו על פי הוראותו של אדם אחר, בשם תמר טישלר (להלן: טישלר). על טישלר, ועל נאש מרכז נסף בפרשה זו, בשם יצחק גלסמן (להלן: גלסמן), נגزو 48 חודשי מאסר לרצוי בפועל. נקבע, כי חילקו של המבוקש בביצוע העבירות היה פחות משלם, אך הוא לא שימוש בשם "איש קש" בלבד, אלא היה מעורב במידה בפעולות העבריינית, לאור תקופה ממושכת. נסף על כן, שקל בית המשפט לקולה את הודהתו של המבוקש בראשית ההליך, את עברו הפלילי הנקי, ואת נסיבותו הכלכלית והמשפחתית.

לאחר מכן, השית בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 18 חודשים מאסר לרצוי בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, שלא יעבור עבירות מס מסווג פשע; 6 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מס מסווג עונן; קנס בסך 40,000 ש"ח; והתחייבות על סך 100,000 ל"נ להמננו מעבירה על חוק מס ערkJ מוסף מסווג פשע.

4. המשיבה ערערה על גזר הדין לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. בכתב הערעור נטען, כי העונש שהושת על המבוקש אינו הולם את חומרת העבירות שביצע, ואת הנסיבות החמורות בהן נבערו העבירות. עוד נטען, בין היתר, כי בית המשפט נתן משקל מופרז לנסיבותו האישיות של המבוקש. בית המשפט המחוזי קיבל, ביום 26.1.2014, את הערעור, וקבע כי העונש שהוטל על המבוקש אינו הולם את מדיניות הענישה המקובלת, והוא תואם את הנסיבות המחייבות בהן ביצוע המבוקש את העבירות. בנוסף, ובהתאם לעקרון "אחדות הענישה", ניתן בית המשפט את דעתו לעונש שנגזר על טישLER וגלסמן, וכן ב痼, כי גם לאחר התחשבות בכך שהנסיבות של טישLER וגלסמן הין חמורות בהרבה, העונש שהושת על המבוקש אינו חמור דיו. לפיכך, פסק בית המשפט המחוזי כי המבוקש ירצה 30 חודשים מאסר, וזאת בשים לבן לפיו "ערכאת ערעור אינה ממצה את הדין עם נאש שהחליטה בעונשו".

בקשת רשות הערעור

5. בבקשתו שלפניי מפרט המבוקש את נסיבותו האישיות, ומבקש הקללה בעונשו. המבוקש מצין את גילו, את מצבו הכלכלי ואת קשייו הכלכליים החמורים. בנוסף, עומד המבוקש על כך שאין לחובתו כל עבר פלילי. המבוקש טוען,

כי הוא הביע חרטה על מעשיהם ומצר עליהם, וכיום הוא מעוניין לשוב לחיים נורמטיביים. עוד מוזכרת בבקשתה שלפני, המלצה שירות המבחן, לפיה יש להשิต על המבחן עונש של עבודות שירות בלבד.

דין והכרעה

6. הבקשה שלפני מכוונת רובה ככלה נגד חומרת העונש שנגזר על המבחן, וכי שוכתרתה מעידה עליו, מדובר ב"בקשה להקלה בעונש". התערבות בעונש, על-ידי בית משפט זה, תאפשר רק במסגרת מתן רשות ערעור על גזר הדין. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור תינתן במקרים מצומצמים ביותר, ורק כאשר מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבה, וכן כאשר עולה חשש לעוות דין כלפי המבחן או משיקולי צדק כלפי (רע"פ 329/14 פושינסקי נ' מדינת ישראל (26.3.2014); רע"פ 14/698 אלג'בור נ' מדינת ישראל (25.3.2014); רע"פ 13/7683 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)). הבקשה שלפני אינה חריגה מעניינו הפרטី של המבחן, ואני מהלה חשש לעוות דין, ולא מתקיימים שיקולי צדק המצדיקים העונש לבקשתה. פעמים רבות נפסק כי מתן רשות ערעור על מידת העונש, תינתן רק במקרים חריגים בהם העונש שהושת על המבחן חורג באופן קיצוני מרף הענישה הרואית בעבירות דומות (רע"פ 8241/13 ברדה נ' מדינת ישראל (25.3.2014); רע"פ 319/14 חמוץ נ' מדינת ישראל (18.3.2014); רע"פ 792/14 סbag נ' מדינת ישראל (16.3.2014)). יאמר כבר עתה, כי העונש שנגזר על המבחן אינו חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הרואית והמקובלת בעבירות דומות (השו: רע"פ 512/04 ابو עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 381 (20.06.2006); רע"פ 06/254 קעדאן נ' מדינת ישראל (20.06.2004)). מטעמים אלו, דין הבקשה להדוחות.

7. לעומת זאת, אין יכולות להוכיח התערבות בעונש שנגזר עליו, ואעומד על כך בקיורו נמרץ. מן הבקשה שלפני עולה, כי נסיבותיו האישיות של המבחן אין פשוטות והן מהוות שיקול لكולה לעניין מידת העונש הרואית. ואולם, נקבע לא אחת כי יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות המס, בשל הפגיעה באינטרסים חברתיים חשובים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, היינו: פגעה בקיופת המדינה ובערך השוויון בין האזרחים הנדרשים לשלם מס אמרת. חומרה זו הובילה לגישה לפיה בעבירות המס יש ליתן משקל מכריע לאינטראס הציורי, ובכלל זה לשיקולי ההרעתה, ולהעדייף אותו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל (9.2.2009)). אשר למצבו הכלכלי של המבחן ולעבורי הפלילי הנקוי, אפנה לדברים שאמרתי בפרשא אחרת, לפיהם: "מצבו הכלכלי של המבחן, גם הוא אינו מהווה עילה להתערבות בגזר דין". במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבות זו כדי להוכיח הקלה בעונשם" (רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013)).

8. המבחן ביצע עבירות מס חמורות, שבאו לידי ביטוי בהנפקת חשבונות פיקטיביות באמצעות חבורה בלתי-פעילה, שהיתה בבעלותם ובניהלו של המבחן. כפי שנפסק על-ידי הערכות הקודמות, המבחן נטל חלק פעיל בביצוע עבירות אלו, תוך מודעות מלאה למשמעות מעשי. בנוסף, בוצעו העבירות בסביבות מחמירות, בשל מספרן הרב של העבירות; היקף הנזק שנגרם לקיופת המדינה; ומשך התקופה הארוכה במהלךה במלטה בוצעו העבירות. גם הקשי הקיימים בהבחנה בין חשבונות אמיתיות לחשבונות פיקטיביות, מהוות שיקול נוסף התומך בענישה חמירה. בית המשפט המחווני ראה לנגד עניין את העונש אשר הושת על טישLER וגלסמן, שהיו שותפיו של המבחן לביצוע העבירות, וגזר על המבחן עונש קל יותר. בנסיבות אלו, העונש שהושת על המבחן אינו מצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

לאור האמור, הבקשה נדחתת בזאת.

ניתנה היום, כ"ח באדר ב ה'תשע"ד (30.3.2014).